

[Socialministeren.]

bestemmelser, hvorefter selvforskyldt trang bevirker, at hjælp må ydes med fattighjælpsvirkninger. Der vil ofte være hengået flere år mellem den udviste efterladenhed over for sygeforsikringen og det tidspunkt, hvor spørgsmålet om hjælp bliver aktuelt. I mange tilfælde vil der således kunne siges at være et betydeligt misforhold mellem forseelsen og de virkninger, der knyttes til denne.

Hertil kommer det særlige moment, at visse sygdomme som f. eks. tuberkulose, lupus eller kræftsvulster berettiger til særhjælp, uden at det herfor er en betingelse, at den pågældende er sygeforsikret.

Ved afgørelsen af, hvorvidt man fortsat bør opretholde den omtalte bestemmelse, har jeg også ment at måtte lægge en vis vægt på, at man inden for folkeforsikringsloven har åbnet adgang til at yde folkepensionens mindstebeløb, uanset om pågældende er sygeforsikret, og at man nu kan dispensere fra sygeforsikringsbetingelsen, for så vidt angår den indtægtsregulerede folkepension.

Når hertil så endelig føjes, at man — når talen er om valgret — ikke længere ser på, om den pågældende er straffet, eller på hans vandel i øvrigt, har jeg ment, at der er fuldt ud tilstrækkelig begrundelse for at foreslå den pågældende bestemmelse ophævet.

Ifølge § 307, stk. 2, nr. 1, skal kommunehjælp ydes med fattighjælps virkninger, når en person inden for et tidsrum af 18 måneder i 12 måneder har modtaget løbende underholdshjælp og hjælpen i alt har udgjort et beløb, der svarer til den sædvanlige grænse for kommunehjælpens størrelse i § 297, stk. 1. Ikke alene vil der her ofte være tale om uforskyldt trang, men også om trangstilfælde, der kun er af mere forbigående art. Da bestemmelsen således i mange tilfælde kan virke urimelig, har man også fundet, at denne bestemmelse bør ophæves.

Jeg kan tilføje, at jeg — selv om jeg ikke har ment direkte at burde stille forslag herom — også ville være sympatisk indstillet over for spørgsmålet om ophævelse af bestemmelsen i § 307, stk. 2, nr. 5, der foreskriver, at hjælpen skal have fattighjælpsvirkning, når den modtages til stadig-

hed, således at den indgår som en fast og ikke uvæsentlig del af pågældendes nødvendige forbrug. I modsætning til bestemmelsen i nr. 1 er forholdet her ganske vist det, at hjælpen ydes til stadighed, men på den anden side vil det ofte dreje sig om en mindre omfattende hjælp, f. eks. alene hjælp til husleje.

Som det fremgår af forslaget § 2, har man fundet det rimeligt at formulere ikrafttrædelsesbestemmelsen således, at de personer, der nu er ramt af fattighjælpsvirkningerne, straks får deres fulde rettigheder tilbage, herunder muligheden for fremtidig at oppebære folke- og invalidepension.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Herefter har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af den internationale arbejds-konference i Genève i året 1957 vedtagne konvention nr. 105 om afskaffelse af tvangsarbejde og forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af den internationale arbejds-konference i Genève i året 1957 vedtagne konvention nr. 106 om ugentlig hvile inden for handels- og kontorvirksomheder.

Vedrørende konventionen om afskaffelse af tvangsarbejde vil jeg gerne pege på, at denne konvention ikke tilsigter at afløse den konvention om tvungent eller pligtmæssigt arbejde, som blev vedtaget på den internationale arbejds-konference i 1930, og som Danmark har ratificeret. Den nye konvention tilsigter derimod at ramme visse særlig grove former for tvangsarbejde, hvis forekomst er blevet konstateret efter den anden verdenskrig, endog i tilfælde, hvor den tidligere vedtagne konvention om tvungent eller pligtmæssigt arbejde var blevet ratificeret af de pågældende lande.

Det, konventionen særlig tilsigter at ramme, er de former, hvorunder tvangsarbejde bruges som middel til politisk undertrykkelse eller som middel til gennemførelse af større økonomiske projekter, der iværksættes af vedkommende regeringer.

Jeg vil i denne forbindelse gøre opmærksom på, at man fra dansk side, skønt ingen af disse former for tvangsarbejde forekommer i Danmark, har taget meget aktiv del i forhandlingerne på de to sidste arbejds-